POSUDOK ZÁVEREČNEJ PRÁCE

Téma: Habilitačná práca – súbor audiovizuálnych diel: *Cenzorka*, dokumentárny film, 2021, réžia Peter Kerekes, 93 min.; *Žltá*, krátky animovaný film pre dospelých, 2017, réžia Ivana Šebestová, 7 min.; *Biela na bielej*, dokumentárny film, 2020, réžia Viera Čákanyová, 74 min.; *Sneh*, animovaný film, 2013, réžia Ivana Šebestová, 19 min.

Typ záverečnej práce: Habilitačná práca
Autor: Mgr. art. Tobiáš Potočný, ArtD.
Oponent: prof. Ivan Ostrochovsky, ArtD.

Písomné hodnotenie

Posudzovať prácu Tobiáša Potočného je v mojom prípade takmer nemožné, keďže príliš dobre poznám zákulisie realizácie jeho filmov. Musím si teda na tomto mieste a s odstupom času odpovedať na otázku, čo je z tejto záplavy detailov a zážitkov pre hodnotenie jeho tvorby dôležité a čo nepodstatné.

Čo je vlastne dôležité pri rozmýšľaní o zvuku vo filme? Verím, že ostatní oponenti rozoberú jednotlivé priložené filmy, kvalitu zvukovej dramaturgie, premyslené nuansy použitia zvuku a atmosfér. Ja teda nepôjdem touto cestou. Rozoberiem tu práve to „nepodstatné".

Nenápadnosť. Vyskytuje sa takmer všade tam, kde sa vyskytuje Tobiáš Potočný. Či už pri natáčaní, alebo v štúdiu pri finalizácii zvuku. Predpokladám, že aj keď sa bude čítať tento posudok, bude habilitant Potočný nenápadný.

Nikdy som nad tým nerozmýšľal, pretože som nemusel. Uvedomil som si to až pri písaní tohto textu. S Tobym sme začínali pri hybridných formátoch a práci s nehercami, ako to bolo aj vo filme *Cenzorka*. Pri práci s nehercami je dôležitá „neviditeľnosť". Myslím, že tú Tobiáš vypracoval do dokonalosti. Vedel zmiznúť. Nielen pre postavu, ale častokrát aj pre mňa. Vedel umiestniť mikrofóny na neuveriteľné miesta a nenápadne zaznamenávať. Práca s nehercami takisto vyžaduje mimoriadnu mieru flexibility a schopnosť neustále meniť naplánovaný proces. Tobiáš bol vždy krok dopredu. Nikdy som mu nemusel nič vysvetľovať.

Ďalšou vlastnosťou, ktorá nie je všeobecne rozšírená, je veľkorysosť. Hodiny, dni a v mojom prípade aj mesiace, ktoré tvorca strávi vo zvukovom štúdiu, vyžadujú neuveriteľnú trpezlivosť a empatiu zo strany zvukového majstra. S tým súvisí aj jeho schopnosť nepresadzovať bezhlavo svoje videnie, ale prispôsobiť sa zmyslu a potrebám rozprávania. Myslím, že moja skúsenosť s množstvom zvukových majstrov dokazuje, že to dokáže iba málokto. A teda práve táto nenápadná veľkorysosť je tým, čo z neho robí výnimočného spolupracovníka.

Ale neviem, akým zázrakom sú atribúty nenápadnosti premietnuté aj do konečného zvukového poňatia filmu. Možno to nie je len nenápadnosť, ale predovšetkým citlivosť, ktorá vystihuje môj finálny dojem z jeho práce. Predpokladám — a neviem si úplne predstaviť, ako by to mohlo byť inak — že sa tieto jeho schopnosti premietajú aj do pedagogickej práce.

Na základe posúdenia predloženej habilitačnej práce, dokladového materiálu a hodnotených audiovizuálnych diel preto odporúčam, aby bol Mgr. art. Tobiášovi Potočnému, ArtD. udelený umelecko-pedagogický titul **docent** v odbore habilitačného a inauguračného konania **Filmové umenie a multimédiá**.

Otázka k obhajobe

1. Ako napomáhajú nástroje AI k väčšej nenápadnosti zvukára pri natáčaní?

Záverečnú prácu hodnotím: P – Prospel(a)

Bratislava 20.05.2026
Podpis: